

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

พัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

(พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะ เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐

วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐

อ.พ. ๗๐/๒๕๕๐

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. (พลาอากาศเอก วัลลภ มีสมัคฆ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นผู้เสนอ) เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มิถุนายน ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิติ ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค นิตกร ๖ นางสาวจินดา สัตยาธิฐานานวนิชย์ นิตกร ๔
นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิตกร ๔ นางสาวปรางทิพย์ หวังสมนึก นิตกร ๓
นางสาวกรรณิกา พัชระ วิทยากร ๓ นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๕๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ในทุกวันอังคารของสัปดาห์ที่มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นต้นไป ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมา และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

พัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติ
พัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๖
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
พัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๗

ส่วนที่ ๒ ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.
(พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะ เป็นผู้เสนอ) ๒๕
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ๔๕

ส่วนที่ ๑

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมา และสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็ก

และเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดยพลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากเด็กและเยาวชนของประเทศมีจำนวนถึงร้อยละสี่สิบของประชากรทั้งหมดและถือเป็นรากฐานของสังคมที่สำคัญและเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้น เด็กและเยาวชนจึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์รอบด้าน ทั้งทางร่างกายจิตใจสติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้พร้อมที่จะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสืบทอดความเป็นไทย สร้างสรรค์สังคมและพัฒนา

ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องให้ทุกภาคส่วนในสังคม รวมทั้งเด็ก เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างทัดเทียมกันโดยส่งเสริมให้สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการแต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและภาคประชาชนจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งหากได้มีการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะสามารถช่วยกันผลักดันการดำเนินงานสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีมาตรฐาน และเป็นเอกภาพจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีแผนแม่บทเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติมีประสิทธิภาพ และขจัดกมลระหว่างประเทศด้านเด็กและเยาวชนที่ประเทศไทยร่วมลงสัตยาบันเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. มี ๕๖ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ (ร่างมาตรา ๓)

๒) กำหนดบทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

๓) กำหนดบทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

๔) กำหนดความสำคัญและสิทธิเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๔)

๕) กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๕)

๖) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก และผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติ และหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน (ร่างมาตรา ๑๖)

๗) กำหนดวิธีการเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๑๗)

๘) กำหนดวิธีการเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๑๘)

๙) กำหนดวิธีเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก (ร่างมาตรา ๑๙)

๑๐) กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก (ร่างมาตรา ๒๐)

๑๑) กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๒๑)

๑๒) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก และผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติ และหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน (ร่างมาตรา ๒๒)

๑๓) การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๓)

๑๔) กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก และผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติ และหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๔)

๑๕) กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๕)

๑๖) กำหนดอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในการเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่นส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง (ร่างมาตรา ๒๖)

๑๗) กำหนดอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในการเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบายความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร (ร่างมาตรา ๒๗)

๑๘) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาตินั้น (ร่างมาตรา ๒๘)

๑๙) กำหนดบุคคลผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๙)

๒๐) กำหนดองค์ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และการออกเสียงลงมติในที่ประชุม (ร่างมาตรา ๓๐)

๒๑) กำหนดให้นำบทบัญญัติเรื่ององค์ประชุมและการออกเสียงลงคะแนนในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ มาใช้บังคับการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๑)

๒๒) กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติจัดทำนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พร้อมทั้งหลักเกณฑ์ในการจัดทำนโยบายดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๒)

๒๓) กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติทบทวนนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยทุกสองปี (ร่างมาตรา ๓๓)

๒๔) กำหนดให้นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต้องมีความสอดคล้องกับแผนนโยบายแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสาระสำคัญที่ต้องระบุไว้ในนโยบายดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๔)

๒๕) กำหนดการใช้บังคับนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๕)

๒๖) กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนจัดให้มีสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (ร่างมาตรา ๓๖)

๒๗) กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๓๗)

๒๘) กำหนดให้คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน (ร่างมาตรา ๓๘)

๒๙) กำหนดหลักเกณฑ์ในการเข้าร่วมประชุมให้แก่บุคคลผู้ประสงค์จะเข้าร่วมสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในการประชุมแต่ละครั้ง (ร่างมาตรา ๓๙)

๓๐) กำหนดให้สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ยื่นข้อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐ นำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบ ในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๔๐)

๓๑) กำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างถูกต้องเหมาะสม (ร่างมาตรา ๔๑)

๓๒) กำหนดให้มีการส่งเสริมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔๒)

๓๓) กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๔๓)

๓๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔๔)

๓๕) กำหนดให้อำนาจแก่กรุงเทพมหานคร ในการแต่งตั้งบุคลากรของจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและ

ประสานงาน ให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๔๕)

๓๖) กำหนดให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ในการแต่งตั้งบุคลากรของจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงาน ให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔๖)

๓๗) กำหนดให้มีระบบการส่งเสริมให้คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน และมีระบบการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนเป็นสมาคมวิชาชีพ เพื่อให้การดำเนินงานจัดการระบบการส่งเสริมให้คนทำงานด้านเด็กและเยาวชนสัมฤทธิ์ผลและยั่งยืน (ร่างมาตรา ๔๗)

๓๘) กำหนดให้รวบรวมและจัดทำเนียบกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรอื่น ภาครัฐและองค์กรเอกชน หรือองค์กรภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์หรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๔๘)

๓๙) กำหนดให้องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทางด้านต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๔๙)

๔๐) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติสั่งเพิกถอนองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ในกรณีที่องค์กรดังกล่าวดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม หรือไม่มีผลงาน

ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๕๐)

๔๑) กำหนดให้องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนมีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕๑)

๔๒) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่น และออกข้อบัญญัติหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามแผนดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการดำเนินงานในการจัดทำแผนหรือออกข้อบัญญัติหรือระเบียบดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕๒)

๔๓) กำหนดหลักการและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๕๓)

๔๔) กำหนดเกี่ยวกับการส่งเสริมบทบาทสื่อมวลชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๕๔)

๔๕) กำหนดบทลงโทษบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีได้ให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของตนอย่างเหมาะสมตามวัย และลักษณะเฉพาะตัวของเด็กและเยาวชน ตามฐานะของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั้น และกำหนดบทลงโทษหน่วยงานหรือบุคคลใด ๆ ที่มีกิจการ โครงการ การกระทำหรือแผนงานใด ๆ อันก่อให้เกิดหรือจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือผลเสียหายโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๕๕)

๔๖) กำหนดบทเฉพาะกาล โดยในวาระเริ่มต้นให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

และกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการกำหนดวิธีการ หลักเกณฑ์ ระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดในการเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็กให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีการสรรหา (ร่างมาตรา ๕๖)

LIRT

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดย พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ มาตรา ๑๐ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเหตุผลดังนี้ เนื่องจากเด็กและเยาวชนของประเทศ มีจำนวนถึงร้อยละสี่สิบของประชากรทั้งหมด และถือเป็นรากฐานของสังคมที่สำคัญและเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้น เด็กและเยาวชนจึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์รอบด้าน ทั้งทางร่างกายจิตใจสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้พร้อมที่จะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสืบทอดความเป็นไทย สร้างสรรค์สังคม และพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องให้ทุกภาคส่วนในสังคม รวมทั้งเด็ก เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างทัดเทียมกัน โดยส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการ แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและภาคประชาชนจำนวนมาก ที่ต่างก็ดำเนินงาน ด้านเด็กและเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งหากได้มีการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะสามารถช่วยกันผลักดันการดำเนินงานสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ การร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีมาตรฐานและเป็นเอกภาพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีแผนแม่บทเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องระหว่างประเทศด้านเด็กและเยาวชนที่ประเทศไทย ร่วมลงสัตยาบันเป็นภาคี

LIART

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากเด็กและเยาวชนของประเทศไทยมีจำนวนถึงร้อยละสี่สิบของประชากรทั้งหมด และถือเป็นรากฐานของสังคมที่สำคัญและเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้น เด็กและเยาวชน จึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เป็น ผู้มีความสมบูรณ์รอบด้าน ทั้งทางร่างกายจิตใจสติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้พร้อม ที่จะเป็พลังรับช่วงหน้าที่ในการสืบทอดความเป็นไทย สร้างสรรค์สังคมและพัฒนาประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้าสืบไป การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องให้ทุกภาคส่วนในสังคม รวมทั้งเด็ก เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างทัดเทียมกันโดยส่งเสริม สนับสนุนให้สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการ แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและภาคประชาชนจำนวนมาก ที่ต่างก็ดำเนินงาน ด้านเด็กและเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งหากได้มีการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะสามารถช่วยกันผลักดันการดำเนินงานสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพ การร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีมาตรฐานและเป็นเอกภาพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีแผนแม่บทเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเื้ออำนวยการพัฒนาเด็กและ เยาวชนของชาติมีประสิทธิภาพ และข้อตกลงระหว่างประเทศด้านเด็กและเยาวชนที่ประเทศไทย ร่วมลงสัตยาบันเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

LIRT

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

“บิดามารดา” หมายความว่า บิดามารดาของเด็กหรือเยาวชน ไม่ว่าจะสมรสกัน

หรือไม่

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นที่รับเด็กหรือเยาวชนไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย

“การพัฒนาเด็กและเยาวชน” หมายความว่า การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย มาตรการ แผน กฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเจริญเติบโตไปในทางที่ดีหรือเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้นอย่างเหมาะสม ยั่งยืน เป็นประโยชน์ต่อสังคมและเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตและความต้องการพื้นฐานของเด็กและเยาวชน การแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาทุกด้าน รวมทั้งการจัดการและควบคุมสภาพแวดล้อมให้เป็นคุณต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

“องค์กรภาครัฐ” หมายถึง องค์กรระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานที่เกิดขึ้นโดยกฎหมายอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

“องค์กรภาคประชาชน” หมายความว่า องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวของภาคประชาชน อาจเป็นรูปของกลุ่ม ชมรม องค์กรเอกชน หรือประชาสังคมที่มีวัตถุประสงค์ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIART

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดให้การบังคับใช้และการปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก (ร่างมาตรา ๖)

การพัฒนาเด็กและเยาวชน การบังคับใช้และการปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก

๘.๒ กำหนดสิทธิเด็กและเยาวชนในการได้รับการพัฒนา การยอมรับ การคุ้มครอง และการมีส่วนร่วมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในด้านต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๗)

เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิได้รับการพัฒนา การยอมรับ การคุ้มครอง และการมีส่วนร่วมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียม โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง

๘.๓ กำหนดสิทธิเด็กและเยาวชน ซึ่งรวมถึงเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษในการได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และในการได้รับการศึกษาที่รัฐจัดให้เป็นพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของเด็กในประเภทต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๘)

เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ตามความในวรรคแรกของมาตรานี้ ให้รวมถึงเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาที่รัฐจัดให้เป็นพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะเด็กประเภทนั้น ๆ

LIRT

๘.๔ กำหนดสิทธิเด็กและเยาวชนในการรับบริการทางการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสูงสุดเท่าที่มีการให้บริการทางด้านนี้โดยเสมอกัน (ร่างมาตรา ๙)

เด็กและเยาวชนมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสูงสุดเท่าที่มีการให้บริการทางด้านนี้

๘.๕ กำหนดสิทธิเด็กและเยาวชนในการเล่น และมีเวลาพักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรม การละเล่นทางนันทนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็กและเยาวชน และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะโดยเสมอกัน (ร่างมาตรา ๑๐)

เด็กและเยาวชนมีสิทธิเสมอกันในการเล่น และมีเวลาพักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรม การละเล่นทางนันทนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็กและเยาวชน และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

๘.๖ กำหนดให้รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติการส่งเสริมและดำเนินงานแหล่งนันทนาการและแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๑๑)

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้การส่งเสริมการและดำเนินงานแหล่งนันทนาการและแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียง และมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๘.๗ กำหนดหน้าที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของตนอย่างเหมาะสม ตามวัยและลักษณะเฉพาะตัวของเด็กและเยาวชน ตามฐานะของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (ร่างมาตรา ๑๒)

บิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีหน้าที่ต้องให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของตนอย่างเหมาะสมตามวัยและลักษณะเฉพาะตัวของเด็กและเยาวชนตามฐานะของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

๘.๘ กำหนดให้สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พรรคการเมือง และรัฐบาล ต้องรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๑๓)

สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พรรคการเมือง และรัฐบาล ต้องรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

การพัฒนาเด็กและเยาวชนตามวรรคแรกให้รวมถึงการพัฒนาให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

LIRT

(๑) มีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการเคารพ กฎเกณฑ์ กติกาในสังคม

(๒) มีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด

(๓) มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ จริยธรรมและคุณธรรม

(๔) มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและมีความภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต

(๕) รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลรอบด้านและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

(๖) รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

(๗) มีความรับผิดชอบต่อนตนเองต่อผู้อื่นและต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย

๔.๙ กำหนดห้ามมิให้หน่วยงานหรือบุคคลใด ๆ ดำเนินกิจการ โครงการ การกระทำ หรือแผนงานใด ๆ ที่ก่อให้เกิด หรือจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือผลเสียหายโดยตรง หรือโดยอ้อมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๑๔)

กิจการ โครงการ การกระทำ หรือแผนงานใด ๆ ของหน่วยงานหรือบุคคลใด ๆ ต้องไม่ก่อให้เกิด หรือจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือผลเสียหายโดยตรง หรือโดยอ้อมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๔.๑๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๕)

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่นายกรัฐมนตรีกำหนดจำนวนไม่เกิน ๖ คนเป็นกรรมการ

(๔) ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๕) ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๖) ประธานสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๗) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวน ๔ คนเป็นกรรมการ

(๘) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ที่เลือกกันเอง ๖ คน เป็นกรรมการ

(๙) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็กซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑๓ คน เป็นกรรมการ

LIRT

(๑๐) ผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติและหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน เป็นชายหนึ่งและหญิงหนึ่งจำนวนรวมสองคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการท่านหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

๘.๑๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก และผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติ และหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน
 (ร่างมาตรา ๑๖)

กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้มีความผิดปกติทางจิตอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงาน

ของรัฐ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๘.๑๒ กำหนดวิธีการเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๑๗)

การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และหัวหน้าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะทำนองเดียวกัน ดำเนินการเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๒) ให้นายกเทศมนตรีทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๓) ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๔) ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

การเลือกกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) คณะกรรมการสรรหาจะจัดให้มีการประชุมเพื่อเลือกกันเอง หรือจะจัดให้มีการสมัครและให้ลงคะแนนเลือกกันเองทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ตามวิธีที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

LIRT

๘.๑๓ กำหนดวิธีการเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๑๘)

การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาแยกกลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ เป็นหกกลุ่ม และให้ผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละกลุ่มเลือกกันเองให้ได้กรรมการกลุ่มละหนึ่งคน การจัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดอยู่ในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มใด ให้เป็นไปตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความจำนงต่อคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการสรรหาจะเสนอชื่อบุคคลเข้าอยู่ในบัญชีรายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละกลุ่มตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่แสดงความจำนงในแต่ละกลุ่ม เว้นแต่มีผู้แสดงความจำนงน้อยกว่าห้าคน ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอได้ไม่เกินห้าคน

ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแสดงความจำนงเพื่อเข้าอยู่ในกลุ่มใด ตามวรรคสอง ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดสำหรับกลุ่มนั้น และจะแสดงความจำนงเข้าอยู่กลุ่มใดเกินหนึ่งกลุ่มมิได้

การแยกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้ประกาศให้ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มต่าง ๆ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วันก่อนมีการเลือก

๘.๑๔ กำหนดวิธีเลือกกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก (ร่างมาตรา ๑๙)

การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๙) ให้คณะกรรมการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดกลุ่มองค์กรภาคเอกชนตามลักษณะของกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๒) จัดให้องค์กรภาคเอกชนในแต่ละจังหวัดที่ประสงค์จะมีส่วนร่วมมาขึ้นทะเบียนในกลุ่มต่าง ๆ ตาม (๑)

(๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ขึ้นทะเบียนตาม (๒) ของแต่ละจังหวัดมาเลือกกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน

(๔) จัดให้ผู้รับได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของแต่ละกลุ่มในแต่ละจังหวัดตาม (๓) มาประชุมร่วมกันและเลือกกันเองให้เหลือผู้แทนจังหวัดละหนึ่งคน

(๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นสิบสามเขต โดยให้กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งเขต และให้ผู้แทนตาม (๔) ของแต่ละจังหวัดในแต่ละเขต ยกเว้นกรุงเทพมหานคร มาประชุมร่วมกันและเลือกกันเองให้เหลือเขตละหนึ่งคน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

LIART

๘.๑๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไร ด้านเด็ก (ร่างมาตรา ๒๐)

ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งประกอบด้วย

(๑) กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๘) (๙) (๑๐) หนึ่งคนเป็นประธานกรรมการสรรหา

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หนึ่งคน ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนหนึ่งคน ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมิได้ทำงานด้านเด็กและเยาวชนหนึ่งคน ผู้ประกอบอาชีพสื่อมวลชนหนึ่งคน ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนตามกฎหมายขององค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยไม่แสวงกำไรหนึ่งคนเป็นกรรมการ

(๓) ให้ประธานกรรมการสรรหา แต่งตั้งกรรมการท่านหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

๘.๑๖ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๒๑)

ให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดวิธีการ หลักเกณฑ์และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ ๑๘ และ ๑๙

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมาย

๘.๑๗ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็ก และผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติ และหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน (ร่างมาตรา ๒๒)

กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตนจะเข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกเพื่อแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการเลือกกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งปี และยังมีกรรมการประเภทเดียวกันเหลืออยู่ หรือแม้ไม่มีกรรมการประเภทเดียวกันเหลืออยู่ แต่มีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งผู้แทนนั้นก็ได้ และในกรณีนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

๘.๑๘ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๓)

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามระบุไว้ในมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

๘.๑๙ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในส่วนของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ผู้แทนองค์กร ภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรด้านเด็ก และผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจาก สภาเยาวชนแห่งชาติ และหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน เป็นชายหนึ่งและหญิงหนึ่ง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๔)

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุก

(๔) คณะกรรมการมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

๘.๒๐ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๕)

คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ของประเทศ

นโยบายตามวรรคแรก ต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศ กติกา และพิธีสาร สากลที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้กับนานาประเทศด้วย ทั้งนี้ ในการจัดทำนโยบายดังกล่าว ต้องเปิดโอกาสให้ภาครัฐ ภาคประชาชน เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำตั้งแต่ต้น

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแผนและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศตามนโยบายเด็กและเยาวชนตาม (๑) พร้อมกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและให้เปิดเผยต่อสาธารณะชน

(๓) จัดให้มีสัมชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สัมชชาเยาวชนเฉพาะพื้นที่ และเฉพาะประเด็น

(๔) จัดให้มีระบบการประสานงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศให้เป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยเชื่อมโยงกระทรวง ทบวง กรม ที่ดำเนินงานด้านเด็ก เครือข่ายทั้งองค์กรภาครัฐและภาคประชาชน ที่ปฏิบัติงานตามนโยบายแห่งชาติด้านเด็กและเยาวชน

(๕) จัดวางระบบการส่งเสริมโครงการและกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนขององค์กรภาคประชาชนที่ได้มุ่งหวังกำไร ที่ดำเนินการเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๖) จัดระบบการประสานกองทุน การบูรณาการกองทุน และป้องกันการซ้ำซ้อนของกองทุนเพื่อเด็กที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

(๗) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนโดยเยาวชนทั้งระดับท้องถิ่น จังหวัด และระดับประเทศ เพื่อเป็นเวทีแห่งการเรียนรู้ พัฒนาตนเองและสังคม

(๘) ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน และนำผลการศึกษาวิจัยไปประยุกต์ใช้ในงานพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

(๙) เสนอแนวทางปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัตินี้ กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๐) จัดทำรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีประจำปี โดยให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) สรุปผลการดำเนินงานตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

(ข) สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาด้านเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน และแนวทางในการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไป

(ค) รายงานสรุปการใช้งบประมาณในด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๒) พิจารณาเรื่องอื่นในเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้พิจารณา

๘.๒๑ กำหนดอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในการเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่น ส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบ ต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง (ร่างมาตรา ๒๖)

คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและบุคคลอื่น ส่งเอกสาร การสำรวจผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการ และแผนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลนั้นมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคล ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียหายร้ายแรง ต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อจัดทำมาตรการในการแก้ไขเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

๘.๒๒ กำหนดอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในการเชิญ บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ เมื่อเห็นสมควร (ร่างมาตรา ๒๗)

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรืออาจเชิญ บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจการใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนได้

๘.๒๓ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และเพื่อให้ การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดให้คณะกรรมการ พัฒนาเด็กและเยาวชนให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาตินั้น (ร่างมาตรา ๒๘)

ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไป โดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดให้คณะกรรมการให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาตินั้น

๘.๒๔ กำหนดบุคคลผู้มีหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็ก และเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๙)

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการ ที่มาประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

๘.๒๕ กำหนดองค์ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และการออกเสียงลงมติในที่ประชุม (ร่างมาตรา ๓๐)

การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การลงมติเพิกถอนการให้สิทธิประโยชน์หรือความช่วยเหลือตามมาตรา ๕๖ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม

๘.๒๖ กำหนดให้นำบทบัญญัติเรื่ององค์ประชุมและการออกเสียงลงคะแนน ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ มาใช้บังคับการประชุม ของคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๑)

ให้นำมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน โดยอนุโลม

๘.๒๗ กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติจัดทำนโยบาย การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พร้อมทั้งหลักเกณฑ์ในการจัดทำนโยบายดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๒)

ให้คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติเพื่อใช้เป็น กรอบและแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและ เยาวชนของประเทศเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในการจัดทำนโยบายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการนำความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของสมาชิกการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมาประกอบด้วย

๘.๒๘ กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติทบทวนนโยบาย การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยทุกสองปี (ร่างมาตรา ๓๓)

ให้คณะกรรมการทบทวนนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อย ทุกสองปี

๘.๒๙ กำหนดให้นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต้องสอดคล้อง กับแนวนโยบายแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสาระสำคัญที่ต้องระบุไว้ ในนโยบายดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๔)

นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ปรัชญาและแนวคิดหลักในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๒) เป้าหมาย แผนการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ระยะต่าง ๆ รวมทั้ง คุณลักษณะเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์

(๓) กลไกในการพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งมีกลไกประสานงานที่เป็นเอกภาพ

(๔) งบประมาณหรือกองทุนเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๘.๓๐ กำหนดการใช้บังคับนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๕)

นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ กับให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

๘.๓๑ กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนจัดให้มีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (ร่างมาตรา ๓๖)

ให้คณะกรรมการจัดให้มีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้มาชุมนุม ประชุมกัน เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกระบวนการทำงานพัฒนาเด็กและเยาวชน และพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศให้มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

๘.๓๒ กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๓๗)

ในการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด

กรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและผู้ซึ่งมิได้เป็นหน่วยงานภาครัฐในอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนกรรมการตามวรรคหนึ่ง กับให้มีผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยสองคน

ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเกี่ยวกับการจัดการประชุมและหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

๘.๓๓ กำหนดให้คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน (ร่างมาตรา ๓๘)

ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

**๘.๓๔ กำหนดหลักเกณฑ์ในการเข้าร่วมประชุมให้แก่บุคคลผู้ประสงค์จะเข้าร่วม
สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในการประชุมแต่ละครั้ง (ร่างมาตรา ๓๙)**

ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชนผู้ใดประสงค์จะเข้าร่วมสมัชชาการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติครั้งใด ให้สมัครลงทะเบียนสำหรับการประชุมครั้งนั้นต่อเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการ
จัดสมัชชาแห่งชาติกำหนดตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติกำหนด

นอกจากผู้ลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติจะกำหนดให้เชิญบุคคล และผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรภาคเอกชน
ที่เห็นสมควรมาร่วมประชุมด้วยก็ได้

**๘.๓๕ กำหนดให้สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ยื่นข้อเสนอต่อ
คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐ
นำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาเด็ก
และเยาวชน (ร่างมาตรา ๔๐)**

ในกรณีที่สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐ
นำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาเด็กและ
เยาวชน ให้เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

**๘.๓๖ กำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในการพัฒนาเด็ก
และเยาวชนอย่างถูกต้องเหมาะสม (ร่างมาตรา ๔๑)**

ให้มีมาตรการในการส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
อย่างถูกต้องเหมาะสม ให้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทางด้านร่างกาย
และจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ครอบครัวยึดถือเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็ก
และเยาวชน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเสริมและประสานงานให้ชุมชนจัดตั้ง
ศูนย์พัฒนาเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การให้คำปรึกษา
เรื่องการพัฒนาเด็กและเยาวชนของครอบครัวอย่างเพียงพอและทั่วถึง

**๘.๓๗ กำหนดให้มีการส่งเสริมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔๒)**

ให้มีการส่งเสริมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยขึ้นหนึ่งสภา
และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขึ้นจังหวัดละหนึ่งสภา
มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้เป็นไปตามระเบียบ

ที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นโดยการมีส่วนร่วมและมีสัดส่วนที่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เป็นสำคัญ

๘.๓๘ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

(ร่างมาตรา ๔๓)

สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินการกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในจังหวัดต่าง ๆ

(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนในการพัฒนาเด็ก และเยาวชน

(๓) ให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) เสนอข้อคิดเห็นในกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและ เยาวชน

(๕) จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน

๘.๓๙ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็ก และเยาวชนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔๔)

สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด มีอำนาจ หน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินการกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ต่าง ๆ

(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนในการพัฒนาเด็ก และเยาวชน

(๓) มีส่วนร่วมและให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณของ หน่วยงานของรัฐ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) เสนอข้อคิดเห็นในกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและ เยาวชน

(๕) จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน

LIART

๘.๔๐ กำหนดให้อำนาจแก่กรุงเทพมหานคร ในการแต่งตั้งบุคลากรของจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงาน ให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๔๕)

ให้กรุงเทพมหานครแต่งตั้งบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงาน ให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

๘.๔๑ กำหนดให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ในการแต่งตั้งบุคลากรของจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงาน ให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔๖)

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคลากรของจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงาน ให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

๘.๔๒ กำหนดให้มีระบบการส่งเสริมให้คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน และให้มีระบบการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของคนทำงานด้านเด็กและเยาวชน เป็นสมาคมวิชาชีพ เพื่อให้การดำเนินงานจัดระบบการส่งเสริมให้คนทำงานด้านเด็กและเยาวชนสัมฤทธิ์ผลและยั่งยืน (ร่างมาตรา ๔๗)

ให้มีระบบการส่งเสริมให้คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน เช่น ผู้นำเยาวชน คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน ครู และบุคลากรอื่นใดตามประกาศของคณะกรรมการว่า เป็นผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน โดยรวบรวมจัดทำทำเนียบคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ทันสมัย และร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

เพื่อให้การดำเนินงานตามวรรคหนึ่งสัมฤทธิ์ผลและยั่งยืน อันจะยังผลให้เกิดการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพ ให้มีระบบการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนเป็นสมาคมวิชาชีพ เพื่อยกระดับพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงาน พัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

๘.๔๓ กำหนดให้รวบรวมและจัดทำทำเนียบกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรอื่น ภาครัฐและองค์กรเอกชน หรือองค์กรภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์หรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๔๘)

ให้รวบรวมและจัดทำทำเนียบกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรอื่นภาครัฐและองค์กรเอกชน หรือองค์กรภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์หรือมีผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ดำเนินการมาก่อนหรือกำลังดำเนินการอยู่เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ เพื่อประกาศให้เป็นองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน

LIRT

๘.๔๔ กำหนดให้องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทางด้านต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๔๙)

องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ได้ประกาศตามมาตรา ๔๘ ให้ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทางด้านต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

๘.๔๕ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติสั่งเพิกถอนองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ในกรณีที่องค์กรดังกล่าวดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม หรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๕๐)

ในกรณีที่องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๔๘ ดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม หรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการเป็นองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน

การพิจารณาเพื่อสั่งเพิกถอนตามวรรคแรกให้คณะกรรมการกระทำโดยสุจริต ยุติธรรมและเปิดเผยต่อสาธารณชน

๘.๔๖ กำหนดให้องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนมีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕๑)

ให้องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ประกาศตามมาตรา ๔๘ มีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๘.๔๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่น และออกข้อบัญญัติหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามแผนดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการดำเนินงานในการจัดทำแผนหรือออกข้อบัญญัติหรือระเบียบดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕๒)

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และออกข้อบัญญัติหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แล้วรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือกันดำเนินการหรืออาจร้องขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมดำเนินการได้

LIRT

ให้สำนักงานภาครัฐที่มีอยู่แล้ว เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร่วมมือ ส่งเสริม และประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๔๘ กำหนดหลักการและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน
(ร่างมาตรา ๕๓)

ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ตามมาตรา ๕๒ ให้คำนึงถึงหลักการและแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรรัฐ เอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนและสภาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นด้วย

๘.๔๙ กำหนดเกี่ยวกับการส่งเสริมบทบาทสื่อมวลชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
(ร่างมาตรา ๕๔)

ให้องค์กรสื่อมวลชนทุกรูปแบบเข้ามามีส่วนร่วม และรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ การสืบทอดทางวัฒนธรรม การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ โดยมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมพัฒนาแผนแม่บทในการดำเนินงานของสื่อมวลชนที่จะเกิดผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน รวมทั้งการใช้สื่อมวลชนอย่างสร้างสรรค์ในงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ

๘.๕๐ กำหนดบทลงโทษบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีได้ให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของตนอย่างเหมาะสมตามวัย และลักษณะเฉพาะตัวของเด็กและเยาวชน ตามฐานะของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั้น และกำหนดบทลงโทษหน่วยงานหรือบุคคลใด ๆ ที่มีกิจการ โครงการ การกระทำหรือแผนงานใด ๆ อันก่อให้เกิดหรือจะก่อให้เกิดผลกระทบ หรือผลเสียหายโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๕๕)

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

๙. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๖)

ในวาระเริ่มต้น ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๐ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการตามมาตรา ๑๙ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีการสรรหาตามวรรคแรก

LIART

ส่วนที่ ๒

ภาคผนวก :

- ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.
(พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะ เป็นผู้เสนอ)
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงาน
เยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ 446 / 2550 วันที่ 16 / พ.ค. / 50
 เวลา 15.50 ส่ง น.พ.
 สำนักงานประชุม

๒๕

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขรับ 75
 วันที่ 16 พ.ค. 2550
 เวลา 14.50 น.

สิ่งที่ได้รับมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.
 พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

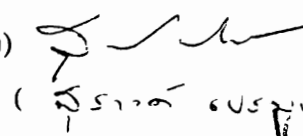
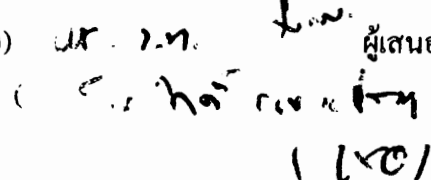
ด้วยกระผมและคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อท้ายนี้ขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
 มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๑๐ วรรคสอง ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
 ตามแนบท้ายนี้

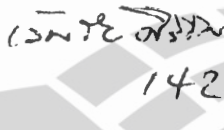
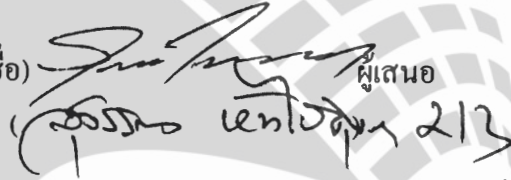

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 รับที่ 45 / 2550
 วันที่ 16 / พ.ค. / 50
 เวลา 15.50 น.
 สำนักงานประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

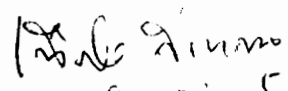
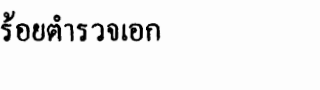
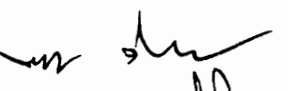

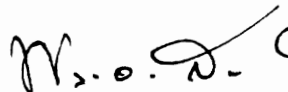

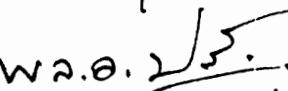
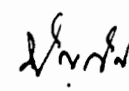

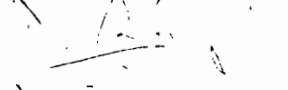
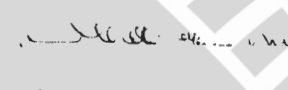

พ.อ.๑๑ วัลลภ มีสมศัพย์ ผู้เสนอ
 (พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์)
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ (143) ✓
 (ลงชื่อ) ผู้เสนอ (ศิริโชค เจริญประเสริฐ 208) ✓
 (ลงชื่อ) น.พ. ผู้เสนอ (140) ✓

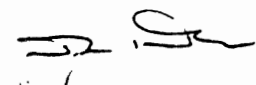

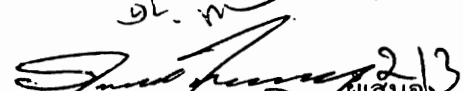

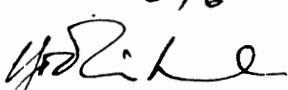
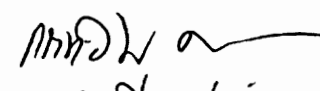
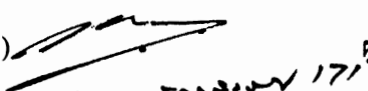

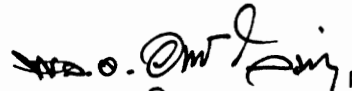
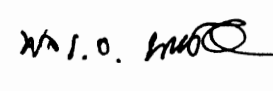
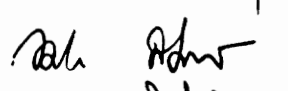

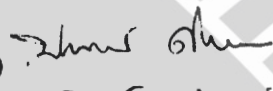

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ (142) ✓
 (ลงชื่อ) ผู้เสนอ (ศิริโชค เจริญประเสริฐ 213) ✓
 (ลงชื่อ) ผู้เสนอ (140) ✓

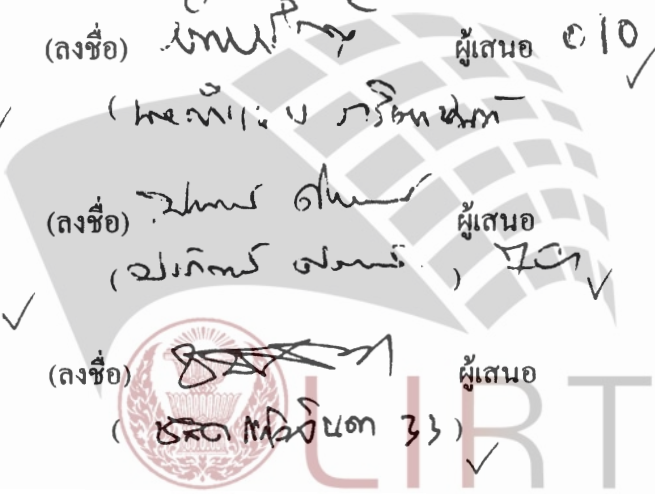
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.... (ต่อ)

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นางสาว 053)	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นางพดดา อินทร์) 131 ✓
(ลงชื่อ) พล.อ. ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 052 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พุทธิชัย อนุประเสริฐ) 99 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 52 ✓	(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก ผู้เสนอ
()
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นางพนาพร ธรรม) 110 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ 054 ✓
()
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 12 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) (25) ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 083 ✓
(ลงชื่อ) พล.อ. ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 71 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 067 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) ✓	(ลงชื่อ) พล.อ. ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 144 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) 15 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(พล.อ. วิชาญ ธรรม) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ 107 ✓
(พล.อ. วิชาญ ธรรม)

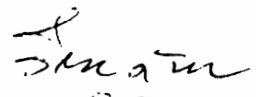

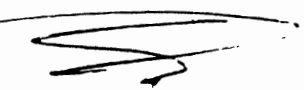

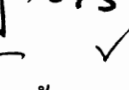
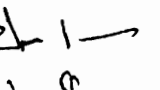
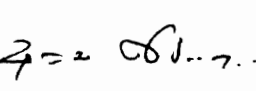
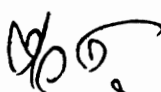

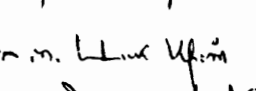

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.... (ต่อ)

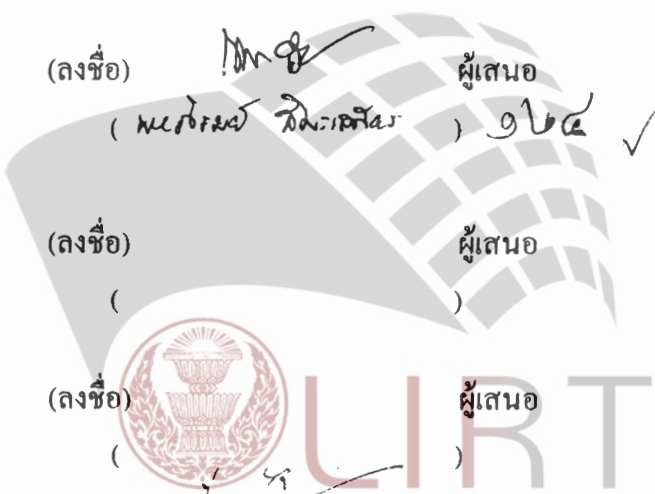
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นิมิตต์ ช่อวงษา) ✓
๑๕. พ.	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายปรต น้อมวิทย์) ✓
ร.๕๕.๐๙๒
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสิริวิระ ตรีชัย) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสมศักดิ์ ชุ่ม) ✓
ร.๕๕.๓๐
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นริศ งามงาม) ✓
๐๙๖	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายเนติพงษ์ สรรค์) ✓
ร.๕๕.๒๓๕
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(ไชยรินทร์ ๑๓๒) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายเกรียงศักดิ์) ✓
๐๐๓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๑๗	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๒๓๓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๑๒๗	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๐๙๔
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๒๓๔	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๐๖๑
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๕๖	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๐๑๐
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๑๔๖	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๗๕
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๑๐๑	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายสุวิทย์) ✓
๓๓

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.... (ต่อ)

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นเรศนิก คินทร) 158 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
() 189 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(ทน. ชัยศักดิ์ ชาติ ธานี) 629 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(เมธวิมล ธานี) 279 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นเรศนิก คินทร) 148 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพินต์ วัฒนวิไล) 996 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นายประกอบ วิโรจนกุล) 073 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(น.พ. นพ. วิโรจนกุล) 081 ✓
(ลงชื่อ) พล.อ. ผู้เสนอ
(พล.อ. นพ. วิโรจนกุล) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) 84 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) 51 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) 69 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) 053 ✓
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) 68 ✓	(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(นพ. วิโรจนกุล) 964 ✓
(ลงชื่อ) () ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) () ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) () ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) () ผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากเด็กและเยาวชนของประเทศไทยมีจำนวนถึงร้อยละสี่สิบของประชากรทั้งหมด และถือเป็นรากฐานของสังคมที่สำคัญและเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้นเด็กและเยาวชนจึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์รอบด้าน ทั้งทางร่างกายจิตใจสติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้พร้อมที่จะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสืบทอดความเป็นไทย สร้างสรรค์สังคมและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องให้ทุกภาคส่วนในสังคม รวมทั้งเด็ก เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างทัดเทียมกันโดยส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการ แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและภาคประชาชนจำนวนมาก ที่ต่างก็ดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งหากได้มีการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะสามารถช่วยกันผลักดันการดำเนินงานสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้ โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีมาตรฐานและเป็นเอกภาพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนแม่บทเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องระหว่างประเทศด้านเด็กและเยาวชนที่ประเทศไทยร่วมลงสัตยาบันเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
พัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

“บิดามารดา” หมายความว่า บิดามารดาของเด็กหรือเยาวชน ไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง
ตลอดจนบุคคลอื่นที่รับเด็กหรือเยาวชนไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย

“การพัฒนาเด็กและเยาวชน” หมายความว่า การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย มาตรการ แผน กฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเจริญเติบโตไปในทางที่ดีหรือเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น อย่างเหมาะสม ยั่งยืน เป็นประโยชน์ต่อสังคมและเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตและความต้องการพื้นฐานของเด็กและเยาวชน การแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาทุกด้าน รวมทั้งการจัดการและควบคุมสภาพแวดล้อมให้เป็นคุณต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

“องค์กรภาครัฐ” หมายถึง องค์กรระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานที่เกิดขึ้นโดยกฎหมายอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ หรือ เกี่ยวข้องในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

“องค์กรภาคประชาชน” หมายความว่า องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวของภาคประชาชน อาจเป็นรูปของ กลุ่ม ชมรม องค์กรเอกชน หรือ ประชาสังคม ที่มีวัตถุประสงค์ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีที่รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ความสำคัญและสิทธิเด็กและเยาวชน

มาตรา ๖ การพัฒนาเด็กและเยาวชน การบังคับใช้และการปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก

มาตรา ๗ เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิได้รับการพัฒนา การยอมรับ การคุ้มครอง และการมีส่วนร่วมตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียม โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง

มาตรา ๘ เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

LIART

ตามความในวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ให้รวมถึงเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาที่รัฐจัดให้เป็นพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะเด็กประเภทนั้น ๆ

มาตรา ๙ เด็กและเยาวชนมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสูงสุดเท่าที่มีการให้บริการทางด้านนี้

มาตรา ๑๐ เด็กและเยาวชนมีสิทธิเสมอกันในการเล่น และมีเวลาพักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรม การละเล่นทางนันทนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็กและเยาวชน และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

มาตรา ๑๑ รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้การส่งเสริมการและดำเนินงานแหล่งนันทนาการและแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การศึกษาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๑๒ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีหน้าที่ต้องให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของตนอย่างเหมาะสมตามวัยและลักษณะเฉพาะตัวของเด็กและเยาวชนตามฐานะของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

มาตรา ๑๓ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พรรคการเมือง และรัฐบาล ต้องรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชน การพัฒนาเด็กและเยาวชนตามวรรคแรกให้รวมถึงการพัฒนาให้มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการเคารพ กฎเกณฑ์ กติกาในสังคม
- (๒) มีสุขภาพและพละอนามัยแข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด
- (๓) มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ จริยธรรมและคุณธรรม
- (๔) มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและมีความภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต
- (๕) รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลรอบด้านและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- (๖) รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ
- (๗) มีความรับผิดชอบต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย

มาตรา ๑๕ กิจการ โครงการ การกระทำ หรือแผนงานใดๆ ของหน่วยงานหรือบุคคลใด ๆ ต้องไม่ก่อให้เกิด หรือจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือผลเสียหายโดยตรง หรือโดยอ้อมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

หมวด ๒

คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ” ประกอบด้วย

- กรรมการ
- (๑) นายกรัฐมนตรี หรือ รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรี มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- กรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่นายกรัฐมนตรีกำหนดจำนวนไม่เกิน ๖ คน เป็นกรรมการ
- (๔) ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๖) ประธานสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวน ๔ คน เป็นกรรมการ
- (๘) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ที่เลือกกันเอง ๖ คน เป็นกรรมการ
- (๙) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงกำไรด้านเด็กซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑๓ คน เป็นกรรมการ
- (๑๐) ผู้แทนเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากสภาเยาวชนแห่งชาติและหรือเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน เป็นชายหนึ่งและหญิงหนึ่งจำนวนรวมสองคน เป็นกรรมการ
- ให้ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการท่านหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ กรรมการตามมาตรา ๑๕(๗)(๘)(๙)และ (๑๐) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้มีความผิดทางจิตอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๗ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) ให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายเมืองพัทยา และหัวหน้าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะทำนองเดียวกัน ดำเนินการเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน
 - (๒) ให้นายกเทศมนตรีทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน
 - (๓) ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน
 - (๔) ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน
- การเลือกกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) คณะกรรมการสรรหาจะจัดให้มีการประชุมเพื่อเลือกกันเอง หรือจะจัดให้มีการสมัครและให้ลงคะแนนเลือกกันเองทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ตามวิธีที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕(๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาแยกกลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ เป็นทงกลุ่ม และให้ผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละกลุ่มเลือกกันเองให้ได้กรรมการกลุ่มละหนึ่งคน การจัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดอยู่ในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มใด ให้เป็นไปตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความจำนงต่อคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการสรรหาจะเสนอชื่อบุคคลเข้าอยู่ในบัญชีรายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละกลุ่มตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่แสดงความจำนงในแต่ละกลุ่ม เว้นแต่มีผู้แสดงความจำนงน้อยกว่าห้าคน ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอได้ไม่เกินห้าคน

ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแสดงความจำนงเพื่อเข้าอยู่ในกลุ่มใด ตามวรรคสองต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดสำหรับกลุ่มนั้น และจะแสดงความจำนงเข้าอยู่กลุ่มใดเกินหนึ่งกลุ่มมิได้

การแยกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้ประกาศให้ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มต่าง ๆ ทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า ๑๕ วันก่อนมีการเลือก

มาตรา ๑๙ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕(๙) ให้คณะกรรมการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดกลุ่มองค์กรภาคเอกชนตามลักษณะของกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- (๒) จัดให้องค์กรภาคเอกชนในแต่ละจังหวัดที่ประสงค์จะมีส่วนร่วมมาขึ้นทะเบียนในกลุ่มต่าง ๆ ตาม (๑)
- (๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ขึ้นทะเบียนตาม(๒) ของแต่ละจังหวัดมาเลือกกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน
- (๔) จัดให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของแต่ละกลุ่มในแต่ละจังหวัดตาม(๓) มาประชุมร่วมกันและเลือกกันเองให้เหลือผู้แทนจังหวัดละหนึ่งคน

LIRT

(๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นสิบสามเขต โดยให้กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งเขต และให้ผู้แทนตาม (๔) ของแต่ละจังหวัดในแต่ละเขต ยกเว้นกรุงเทพมหานคร มาประชุมร่วมกันและเลือกกันเองให้เหลือเขตละหนึ่งคน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหา ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการตามมาตรา ๑๕(๘)(๙)(๑๐) หนึ่งคนเป็นประธานกรรมการสรรหา

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หนึ่งคน ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนหนึ่งคน ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมิได้ทำงานด้านเด็กและเยาวชนหนึ่งคน ผู้ประกอบอาชีพสื่อมวลชนหนึ่งคน ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนตามกฎหมายขององค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยไม่แสวงกำไรหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ให้ประธานกรรมการสรรหา แต่งตั้งกรรมการท่านหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดวิธีการ หลักเกณฑ์และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๗ ๑๘ และ ๑๙

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมาย

มาตรา ๒๒ กรรมการตามมาตรา ๑๕(๗)(๘)(๙) และ(๑๐) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตนจะเข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกเพื่อแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการเลือกกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งปีและยังมีกรรมการประเภทเดียวกันเหลืออยู่ หรือแม้ไม่มีกรรมการประเภทเดียวกันเหลืออยู่แต่มีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกเพื่อแต่งตั้งผู้แทนนั้นก็ได้ และในกรณีนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

LIART

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕(๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามระบุไว้ในมาตรา ๑๖(๑)(๒)(๓) หรือ(๔) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕(๗)(๘)(๙) และ(๑๐) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุก

(๔) คณะกรรมการมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

นโยบายตามวรรคแรก ต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศ กติกา และพิธีสารสากลที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้กับนานาประเทศด้วย ทั้งนี้ในการจัดทำนโยบายดังกล่าวต้องเปิดโอกาสให้ภาครัฐ ภาคประชาชน เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำตั้งแต่ต้น

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแผนและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศตามนโยบายเด็กและเยาวชนตาม(๑) พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงแก้ไข และให้เปิดเผยต่อสาธารณชน

(๓) จัดให้มีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สมัชชาเยาวชนเฉพาะพื้นที่ และเฉพาะประเด็น

(๔) จัดให้มีระบบการประสานงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศให้เป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยเชื่อมโยงกระทรวง ทบวง กรม ที่ดำเนินงานด้านเด็ก เครือข่ายทั้งองค์กรภาครัฐและภาคประชาชน ที่ปฏิบัติงานตามนโยบายแห่งชาติด้านเด็กและเยาวชน

(๕) จัดวางระบบการส่งเสริมโครงการและกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนขององค์กรภาคประชาชนที่มีได้มุ่งหวังกำไร ที่ดำเนินการเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๖) จัดระบบการประสานกองทุน การบูรณาการกองทุน และป้องกันการซ้ำซ้อนของกองทุนเพื่อเด็กที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

(๗) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนโดยเยาวชนทั้งระดับท้องถิ่น จังหวัด และระดับประเทศ เพื่อเป็นเวทีแห่งการเรียนรู้ พัฒนาดตนเองและสังคม

LIRT

(๘) ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน และนำผลการศึกษาวิจัยไปประยุกต์ใช้ในงานพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

(๙) เสนอแนวทางปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัตินี้ กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๐) จัดทำรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศเสนอต่อคณะรัฐมนตรีประจำปี โดยให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) สรุปผลการดำเนินงานตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

(ข) สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาด้านเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน และแนวทางในการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไป

(ค) รายงานสรุปการใช้งบประมาณในด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๒) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้พิจารณา

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและบุคคลอื่น ส่งเอกสาร การสำรวจผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการและแผนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลนั้นมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียหายร้ายแรงต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อจัดทำมาตรการในการแก้ไขเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือ อาจเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจการใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนได้

มาตรา ๒๘ ให้งานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดให้คณะกรรมการให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาตินั้น

มาตรา ๒๙ ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มา

ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการที่มาประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๓๐ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การลงมติเพิกถอนการให้สิทธิประโยชน์หรือความช่วยเหลือตามมาตรา ๕๖ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม

มาตรา ๓๑ ให้นำมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ หรือคณะทำงานโดยอนุโลม

หมวด ๓

นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในการจัดทำนโยบายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมาประกอบด้วย

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการทบทวนนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยทุกสองปี

มาตรา ๓๔ นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ปรัชญาและแนวคิดหลักในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- (๒) เป้าหมาย แผนการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ระยะต่าง ๆ รวมทั้งคุณลักษณะเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์
- (๓) กลไกในการพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งมีกลไกประสานงานที่เป็นเอกภาพ
- (๔) งบประมาณหรือกองทุนเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๓๕ นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ กับให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

หมวด ๔

สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้มาชุมนุมประชุมกัน เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกระบวนการทำงานพัฒนาเด็กและเยาวชน และพัฒนาองค์ความรู้ทักษะในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

มาตรา ๓๗ ในการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด กรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและผู้ซึ่งมิได้เป็นหน่วยงานภาครัฐในอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนกรรมการตามวรรคหนึ่ง กับให้มีผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยสองคน

ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเกี่ยวกับการจัดการประชุมและหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๓๙ ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชนผู้ใดประสงค์จะเข้าร่วมสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติครั้งใด ให้สมัครลงทะเบียนสำหรับการประชุมครั้งนั้นต่อเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาแห่งชาติกำหนดตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติกำหนด นอกจากผู้ลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติจะกำหนดให้เชิญบุคคล และผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรภาคเอกชนที่เห็นสมควรมาร่วมประชุมด้วยก็ได้

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

หมวด ๕

มาตรการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๑

การส่งเสริมบทบาทของครอบครัวและองค์กรชุมชน

มาตรา ๔๑ ให้มีมาตรการในการส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างถูกต้องเหมาะสมให้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทางด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ครอบครัวยึดถือเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเสริมและประสานงานให้ชุมชนจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็ก เยาวชน และครอบครัวเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การให้คำปรึกษาเรื่องการพัฒนาเด็กและเยาวชนของครอบครัวอย่างเพียงพอและทั่วถึง

ส่วนที่ ๒

การส่งเสริมบทบาทของเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๒ ให้มีการส่งเสริมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยขึ้นหนึ่งสภา และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขึ้นจังหวัดละหนึ่งสภา มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นโดย การมีส่วนร่วมและมีสัดส่วนที่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๓ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินการกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่างๆ
- (๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๓) ให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณของหน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) เสนอข้อคิดเห็นในกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๕) จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กร

เอกชน

มาตรา ๔๔ สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกรกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ต่าง ๆ

(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๓) มีส่วนร่วมและให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณของหน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) เสนอข้อคิดเห็นในกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๕) จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กร

เอกชน

มาตรา ๔๕ ให้กรุงเทพมหานครแต่งตั้งบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงานให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคลากรของจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงานให้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

ส่วนที่ ๓

การส่งเสริมบทบาทของผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการส่งเสริมให้คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน เช่น ผู้นำเยาวชน คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน ครู และบุคลากรอื่นใดตามประกาศของคณะกรรมการว่าเป็นผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน โดยรวบรวมจัดทำทำเนียบคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ทันสมัย และร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน

LIART

เพื่อให้การดำเนินงานตามวรรคหนึ่งสัมฤทธิ์ผลและยั่งยืนอันจะยังผลให้เกิดการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพ ให้มีระบบการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของคนทำงานด้านเด็กและเยาวชนเป็นสมาคมวิชาชีพเพื่อยกระดับพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

ส่วนที่ ๔

การส่งเสริมบทบาทขององค์กรภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๘ ให้รวบรวมและจัดทำทำเนียบกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรภาครัฐและองค์กรเอกชน หรือองค์กรภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์หรือมีผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ดำเนินการมาก่อนหรือกำลังดำเนินการอยู่เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ เพื่อประกาศให้เป็นองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๙ องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ได้ประกาศตามมาตรา ๔๘ ให้ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทางด้านต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๔๘ ดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม หรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการเป็นองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน

การพิจารณาเพื่อสั่งเพิกถอนตามวรรคแรกให้คณะกรรมการกระทำโดยสุจริตยุติธรรมและเปิดเผยต่อสาธารณชน

มาตรา ๕๑ ให้องค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ประกาศตามมาตรา ๔๙ มีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๕

การส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๕๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และออกข้อบัญญัติหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แล้วรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือกันดำเนินการหรือ
อาจร้องขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมดำเนินการได้

ให้สำนักงานภาครัฐที่มีอยู่แล้ว เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
ร่วมมือ ส่งเสริมและประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ
แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ตามมาตรา ๕๒ ให้คำนึงถึงหลักการ
และแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรรัฐเอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนและสภาเด็กและ
เยาวชนในท้องถิ่นด้วย

ส่วนที่ ๖

การส่งเสริมบทบาทสื่อมวลชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๕๔ ให้องค์กรสื่อมวลชนทุกรูปแบบเข้ามามีส่วนร่วม และรับผิดชอบในการพัฒนา
เด็กและเยาวชนของประเทศ ในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ การสืบทอดทางวัฒนธรรม การพัฒนาคุณธรรม
จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ทั้งนี้โดยมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมพัฒนาแผนแม่บทในการ
ดำเนินงานของสื่อมวลชนที่จะเกิดผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน รวมทั้งการใช้สื่อมวลชนอย่างสร้างสรรค์ใน
งานพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือ มาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

LIART

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ในวาระเริ่มต้น ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๐ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่มีการสรรหาตามวรรคแรก

.....

.....

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์* เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีศาลคดีเด็ก

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔/ตอนที่ ๙๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๘/๑๑ กันยายน ๒๕๒๑

และเยาวชนกลาง เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ* เป็นกรรมการและเลขานุการ

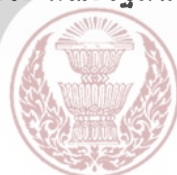
มาตรา ๕ คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี
 - (๒) พิจารณากำหนดแผนหลักเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนของรัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับนโยบายเยาวชนแห่งชาติ
 - (๓) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำโครงการหรือแผนงานเกี่ยวกับเยาวชน ตลอดจนการประสานงาน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามโครงการและแผนงานนั้น
 - (๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการแผนงานหรือโครงการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน
 - (๕) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับเยาวชนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
 - (๖) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับเยาวชนตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
- ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
 - (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

LIART

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือแต่งตั้งเพิ่มอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการอื่น

มาตรา ๘ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการที่มาประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๑ ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ
- (๒) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๓) รวบรวม ศึกษา และวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหเกี่ยวกับเยาวชน
- (๔) จัดทำโครงการและแผนงานส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนการฝึกอบรมวิชาชีพแขนงต่าง ๆ
- (๕) จัดทำโครงการและแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาวชนในด้านต่าง ๆ
- (๖) ริเริ่มและเร่งรัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนที่จะเป็นประโยชน์ในการกีฬา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ
- (๗) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ซึ่งจะทำงานด้านเยาวชน ตลอดจนส่งเสริมและร่วมมือกับเอกชนในการฝึกอบรมบุคคลดังกล่าว
- (๘) ให้การสนับสนุนกิจการของเยาวชนตามโครงการที่เอกชนเสนอ
- (๙) ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน

(๑๐) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ งานและกิจการเกี่ยวกับเยาวชน

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และ โครงการเยาวชนแห่งชาติ และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๑๓ ให้มีผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ* มีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุม และดูแลโดยทั่วไปซึ่ง ราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ และให้มีรอง เลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำได้ และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจการใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อเยาวชนได้

มาตรา ๑๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ใน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อขอให้บุคคลใด ๆ ให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือ ตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเยาวชน ในกรณีนี้บุคคลนั้นต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดย สมควร

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตร ประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อซักถามเกี่ยวกับ เยาวชนหรือให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อซักถามดังกล่าวโดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือไม่ให้ ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง พันบาท

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

LIRT

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากเยาวชนของประเทศไทยจำนวนถึงร้อยละหกสิบของประชากรทั้งหมด ดังนั้น เยาวชนจึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เยาวชนของชาติเป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจ และสติปัญญาพร้อมที่จะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสร้างสรรค์สังคมและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและเอกชนเป็นจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งถ้าได้มีการประสานงานกันเป็นอย่างดีแล้ว จะสามารถช่วยกันดำเนินงานในด้านนี้ไปสูเป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการนี้สมควรมีองค์การสำหรับทำหน้าที่วางแผน ประสานงาน กำกับดูแล และติดตามประเมินผลในการดำเนินงานส่งเสริมกิจการเยาวชนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ปรียนันท์/แก้ไข

๒๕ / ๒ / ๔๕

A+B (C)

ปาจริย์/นิลวรรณ จัดทำ

๑๔ พ.ค. ๔๖

* พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^๒

มาตรา ๑๑๒ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอน

^๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๔ ตุลาคม ๒๕๔๕

ส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมาย
โอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตาม
กฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการ
เปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับ
การโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัด
โอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว
ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระ
ราชกฤษฎีกานี้

พรพิมล/แก้ไข

๒๒/๑๐/๔๕

A

ปจรรย์/นิลวรรณ จัดทำ

๒๔ ก.ค. ๔๖

สัญญา/ปรับปรุง

๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙

